

वा० रा०

॥ ७९ ॥

दक्षिणाः कुशलाः ॥ पानवशंगताः पानजमदवशंगताः ॥ २१ ॥ २२ ॥ रमयामास तोषयामास ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ सीताराघवयोश्चिरमित्यनंतरं अत्यक्रामच्छुभः कालः शैशिरो
भोगदः सदेत्येव श्लोकः वानराणां गमनोत्तरं पुनश्च संवत्सरोतीत इति कतकव्याख्यानात् ॥ दशवर्षसहस्राणि गतानि सुमहात्मनो रिति प्रक्षिप्तमिति गम्यते ॥ मानिषादप्रतिष्ठां त्वमगमः
शाश्वतीः समा इति वाल्मीकिशापाच्च ॥ सीता त्यागोत्तरमश्वमेधप्रवृत्त्या तदन्ते दशवर्षसहस्राणि वाजिमेधानथाकरोदिति वाल्मीक्युक्तेश्च यद्वा वर्षशब्दो दिनपरः ॥ विवाहोत्तरं ताव

अप्सरोरगसंघाश्च किन्नरी परिवारिताः ॥ दक्षिणारूपवंत्यश्च स्त्रियः पानवशंगताः ॥ २१ ॥ उपानृत्यंतकाकुत्स्थं नृत्यगीतविशारदाः ॥ म
नोभिरामारामास्तारामोरमयतां वरः ॥ २२ ॥ रमयामास धर्मात्मानित्यं परमभूषिताः ॥ सतयासीतया सार्धमासीनो विरराज ह ॥ २३ ॥
अरुंधत्या इवासीनो वसिष्ठ इव तेजसा ॥ एवं रामो मुदा युक्तः सीतां सुरसुतोपमां ॥ २४ ॥ रमयामास वैदेहीमहं हन्यहनि देववत् ॥ तथा त
योर्विहरतोः सीताराघवयोश्चिरं ॥ २५ ॥ अत्यक्रामच्छुभः कालः शैशिरोभोगदः सदा ॥ दशवर्षसहस्राणि गतानि सुमहात्मनोः ॥ प्रात
योर्विविधान्भोगानतीतः शिशिरागमः ॥ २६ ॥ पूर्वाह्णे धर्मकार्याणि कृत्वा धर्मेण धर्मवित् ॥ शेषं दिवसभागार्धमंतः पुरगतो भवत् ॥ २७ ॥
सीतापि देवकार्याणि कृत्वा पौर्वाह्निकानिवै ॥ श्वश्रूणामकरोत् पूजां सर्वासामविशेषतः ॥ २८ ॥ अभ्यगच्छत्ततो रामं विचित्राभरणां
वरा ॥ त्रिविष्टपे सहस्राक्षमुपविष्टं यथाशची ॥ २९ ॥ दृष्ट्वा तुराघवः पत्नीं कल्याणेन समन्वितां ॥ प्रहर्षमतुलं लेभे साधुसाध्विति चाब्र
वीत् ॥ ३० ॥ अब्रवीच्च वरारोहां सीतां सुरसुतोपमां ॥ अपत्यलाभो वै देहित्वय्ययं समुपस्थितः ॥ ३१ ॥ किमिच्छसि वरारोहे कामः किं
क्रियतां तव ॥ स्मितं कृत्वा तु वैदेही रामं वाक्यमथाब्रवीत् ॥ ३२ ॥ तिगतानि द्वादशादधिक अयोध्यायां चतुर्दश वने एकं पुनरयोध्यायामित्येवं किंचिदधिक

सप्तविंशतिर्गतानीति बोध्यं ॥ २६ ॥ पूर्वाह्णे द्विधा भागेनेदं तदाह ॥ शेषं दिवसभागार्धमिति अवशिष्टमर्धमित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ममापत्यलाभस्त्वयि समुपस्थितः
गर्भलक्षणं तव स्पष्टं वर्तत इत्यर्थः ॥ ३१ ॥ किं कामः किं विषयो मनोरथः ॥ स्मितं कृत्वा स्वावतारकृत्यं पूर्णमिति ॥ ब्राह्मणशापस्य सत्यत्वकरणौचित्यं च हासेन सूचितं ॥ ३२ ॥

उ० कां०

॥ ७९ ॥